

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCA 11.
Telefon száma 798.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
ésíróirodalmi fűmunkatára.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCA 11.
Telefon száma 798.

Mai számunk főbb közleményei:
Vézerzők: Bécsi intrika.
Mocsári Lajosnál.

Bécsi intrika.

Mikor az új kormány legelőször lépett a nyilvánosság elé, de azóta is, valahányszor alkalma volt erre, határozottan kijelentette, hogy mint átmeneti kormány, megbízatást kapott a királytól, hogy az általános választójogról törvényt dolgozzék ki.

nak, mióta helyét elfoglalta, az a három hónap ugyszólván semmi.

Hogy honnan veszik a kormány elnökei azt a hű reményt, hogy az általános választójog föl fogja az ő napjukat deríteni, az teljesen érthetetlen; de hogy ők vágyó türelmetlenségükben úgy vannak az időszámítással, mint Szilágyi Erzsébet a hét napi terminussal, amely szerelmes szívének hét egész esztendőfő jelentett, az egészen bizonyos.

Azt hirdetik Bécsben, hogy gróf Andrássy Gyula el akarja sikkasztani a választói jogról szóló törvényjavaslatot, mert abban csak a hatvanhetes pártok és nem a függetlenségi párt felfogását akarja kifejezésre juttatni.

Annaira hiszik, hogy nem tudnak igazatosságukban mit csinálni, hanem azáltal, hogy bírják a meg sem lévő törvényjavaslatot, olyan neveléses szerepre vállalkoznak, mintha egy még meg sem született gyermeknek a fogát akarnák kihuzni.

A függetlenségi pártot feltűnik, hogy becsapja őket Andrássy, mert olyan általános választójogi törvényt fog benyújtani, ami nem az ő felfogását juttatja kifejezésre!

A függetlenségi pártnak eddig semmi oka sincsen gróf Andrássy Gyulában kételkedni. Ellenkezőleg. Mikor a tárgyalásánál gróf Andrássy beszélt és a függetlenségi párt közbeszólt, hogy a vármegyei pénztárakat vissza kell helyezni; akkor gróf Andrássy Gyula azt válaszolta: »azt nem ígérhetem meg«.

És mégis megfogja csinálni, mert bevette az alkotmánybiztosítékok közé. Ha gróf Andrássy Gyula olyanokat is megcsinál, amiket meg sem ígér, mennyivel inkább holtbizonyos, hogy beváltja azt, amit ország-világ előtt a parlamentben kijelentett.

Az a gróf Andrássy Gyula, aki az alig lezajlott nemzeti küzdelemben úgy kiállta a tűzpróbát, mint kevés ember ebben az országban: nemcsak a függetlenségi pártnak, de az egész nemzetnek is feltétlenül bírja osztalban bizalmát.

akik nem tudnak bizni benne, hanem minden lépten-nyomon képzelt vádakkal állnak vele szemben.

Amilyen téves a véleményük gróf Andrássy Gyuláról, éppen olyan téves fogalommal bírnak azokról a választótrókról is, akiket az új választási törvény új joggal fog felruházni. Mi joga, mi alapon feltételezik ők akár a magyar érzelmű munkások tiszteiről, akár a kisgazdák százezreiről, hogy akkor, amikor a függetlenségi párt negyvenéves programját megvalósítja, a választói jogból eddig kizárt honpolgároknak ezt a jogot megszerze, azok a legelső alkalmat arra fogják felhasználni, hogy nem a jogaikat kivívó pártnak, hanem a párt ellenségeinek fognak bizalmat szavazni.

Hála Isten van még magyar munkás, van még magyar kisember is ebben az országban, akikben teljesen ki van fejlődve a hazaszeretet érzése, akik egyenes leszárnazottjai azoknak a nemzeti hősöknek, akiknek vérével építették fel a magyar alkotmány bástyáit.

Ezekre hiába spekulál az osztrák armány, mert osztrák célra, akármilyen szegények is, nem lesznek kaphatók.

Az a célja Ausztriának, hogy a kiegyezési tárgyalások előtt Magyarországon akár az általános választójog felvételével, akár a koalíció megbontásával zavart idézzen elő, hogy ebben a zavarosban annál könnyebben halaszthassék, nem fog sikerülni; amint nem sikerült előzőleg a horvátok felzárkása sem; ez a muliban mindig biztos fegyver is visszafelé sült el.

Hiába, mintha már vénülne a kamariál, nem tudja bájaival többé eddigi imádóit behalózni.

De az már csakugyan szerencsétlen és neveléses kísérlet, hogy a függetlenségi pártot akarja céljaira kizárni, azt a függetlenségi pártot, amely eddig mindig beletartott az osztrák kártyáiba.

Tudja róla, hogy hamis játékos!

Mocsári Lajosnál.

Abból az alkalomból, hogy az egész közvélemény oly melegen érdeklődik Mocsári Lajosnak nézte és véleménye iránt a napi politikai életben, lapunk egyik politikai munkatársa felkereste a függetlenségi párt legrégibb elnökét Andornakon.

Az ősz patriárcha éppen nevenapját ünnepelte szűk családi körben. Ott volt testvére Miklós, aki nála 11 évvel fiatalabb s a megszólalásig hasonlít hozzá. Körülötte voltak unokái és dédunokái.

Mocsári Lajos nagyon elkeserítettek azok a közlemények, melyek magánlevele utján nyilvánosságra jutottak. »Nem volt az a levél a nagyközönség részére szárvamondá. Nem igen óhajtottam én a napi kérdésekről előzetesen nyilatkozni. Nezeleimet lekötözték, de azok indoklását nem.

A Nap tudósítója is ott járt nála. A tudósító híven reprodukálta véleményét, csak azt nem mondta Mocsári, amit a Nap a grófoktól közölt. »Hogy mondhatnék én olyasmit, hogy ma már a magunkosok is hozzánk tolnaknak. Valóban nem szeretem, hogy a lapok e tárgygyal előbb foglalkoznak, mintsem rópirotom megjelenik.«

Munkatársunknak hosszabb ideig volt alkalma Mocsári Lajossal eszmét cserélni egy a lefolyt nagy nemzeti küzdelem egyes fázisairól, mint a jelenlegi viszonyokról, a kormányférfiak egyénisége és magatartásáról, valamint magáról a függetlenségi pártól, melyhez Mocsári ma is azzal az izzó szeretettel ragaszkodik, mint a jó atya gyermekéhez.

Beszélgetés közben elismerte, hogy a lefolyt nagy nemzeti küzdelem idejében ő maga is folyton a katonai kérdések kikapcsolását hangoztatta. A kikapcsolás érdekében több cikket írt éppen az önműlő vánterületet. Ennek ura ma is. A katonai kérdéseket sokkal jelentéktelenebbeknek tartja, mint az önműlő vánterületet.

A katonai kérdésekben esetleg tehet és tesz engedményeket az uralkodó. A vámkérdésben nem! Az önműlő vánterületet soha, semmi körülmények között nem adhatja meg, míg a perszonalniót ki nem vívjuk, mert akkor az osztrákok lazadnak fel. Az osztrákokra nézve ugyanis életkérdés, hogy tőlünk olesó búzat és húst vásárolhassanak.

Azt szintén beismerte, hogy a törvénytelen kormányt, el kellett távolítani a hatalom rudjától. Valamint

az ellen sincs kifogása, hogy függetlenségipárti férfiak tárczát vállaltak a koalíciós kormányban.

A függetlenségi párt, mondá, nem tehetett mást, minthogy összefogott a koalícióval a kormányalkotáásra. Mindenesetre sokkal jobb, hogy a párt vezetők bent vannak a kormányban, mintha a fegyverszünet alatt kivülről, letett fegyverrel néznék, mit csinál a kormány?

Mocsári azonban a függetlenségi párt magatartását nem helyesli. A miatt a magatartás miatt, melyet a párt április óta követ, tartja züllöttnek, sőt teljesen megsemmisültnek a nagy függetlenségi pártot. Ebben a kérdésben oly sötétben látó, hogy semmiféle argumentummal nem lehet őt kapacitálni.

Nem lát a pártban függetlenségi szellemet. Közel hat hónap óta áll a koalíciós kormány. Ez alatt az idő alatt volt felirati vita. Napirendre került a képviselőházban a költségvetés. És dacára e két fontos, a nemzet életébe mélyen beszántó kérdésnek, a függetlenségi pártnak csak egyelőn egy tagja sem szólalt fel a Házban s nem jelentette ki, hogy igenis azok vagyunk, akik voltunk s leszünk, akik vagyunk. A függetlenségi eszméket nem hangoztatta senki, a párt zászlaját nem lobogtatta a nagy párt.

De meg voltak delegációnális ülések is Mocsári helyeselte, hogy a párt tagjai most résztvettek a delegációban. De a párt ott sem emelkedett feladatának magasztalára. A függetlenségi pártnak a delegációban azt kellett volna bebizonyítani, hogy a párt által négy évizeden keresztül kárpált delegáció intézménye egy lehetetlen képtelenség. Egy fen tarthatlan valami. S e helyett mit tettek a függetlenségi párt tagjai?

A párt tagjai a delegációban úgy viselkedtek magukat, mintha a bécsi udvar és katonai körök előtt azt akarták volna bebizonyítani: Ni! Milyen jó fiúk is vagyunk mi! Hisz mi sokkal jobban, gyorsabban és simábban tudjuk ezt a delegációnális gordiusi csomót megoldani, mint maga a volt szabadelvű párt. A függetlenségi párt álláspontját, programját, nézetét, véleményét senki még csak nem is érintette a delegációnális ülésekben. Egyedül Hoitsy Pál és Bakonyi Samu

Az Egyetértés tárczája

Késő.

Az Egyetértés eredeti tárczája. — Írta: Simon Vilmos.

Enyhe, kellemes szellő suhog végig az indiai óceán keleti partján és a Malabar karsu teste impozánsan bontakozik ki a gyenge ködfátyolból. Fődarócán, mint egy óriási sasszárny, büszkén leng Nagy-Británia hadi lobogója. Hatalmas ágyú most még némán, szeliden néznek farkasszemet a sziklás parttal, de minden pillanatra készen állnak és rombolást szörnű, ha Abu Mullah törzsfőnök továbbra is vonakodna az angol királyné feltételeit elfogadni. Négy hete huzza és halasztja már a tárgyalásokat a ravasz seik, bizony abban, látha valamely csoda történik és Allah hatalmas keze porrá zúzza a gaz hitelteleneket. De Allah nem akart csodát tenni és legelőször szolgája kénytelen volt elfogadni az eléje terjesztett szigorú feltételeket.

hogy fia bizonytalan időre Anglia vendégszeretettel élvezze az adeni hadi kikötőben. Naplemente után azután a Malabar felszedte horgonyait és lassu tempóban a nyit tenger felé igyekezett. Lord Watterford kapitány a parancsnok hidon állva, messzelátóját a szeméhez szorította és mereven nézett a part mentén emelkedő kettős palmafára. Úgy tetszett neki, mintha ottan egy parányi kéz busost integtete feleje. Szép férfias, de kissé hideg arca erre néhány pillanatra felderült. A part aztán mindinkább elmosódni kezdett Watterford tekintete előtt s végül már csak egy hosszú barna vonal jelezte a szomáli föld keleti partját. Halk sóhajjal eresztette le messzelátóját a kapitány és elmerengve kezdte nézni az indiai óceán végtelen tükörét, mely oly szeliden, oly simán terült el szemel előtt, hogy önkéntlenül az a gondolat támadt fel benne: Vajon ez a vizóriás ugyanaz-e, melynek nyughatatlan habjai annyit vést okoztak már.

— Kedves gyermekem — szólt Abu Mullah gyönyörű tizenhétéves leányához, miközben élénken lapozgatta a szent könyvet, a koránt — ite e kékesdesben a proféta oly bölcösen vigasztalja hűveit e szavakkal: ne vagy eleje a sors intézkedésének, mert a végzet utja oly titokzatos; szenvedést okoz annak, akit meglátogat, de gyakran csak azért, hogy aztán annál bőségesebben hullassa rá az élet örömeit.

— Igaz — folytatta kissé elgondolkodva — hogy a »gyakran« szó is ott van, de ez már mit sem változtat a dolgon. Azért kis leányom erjed szépen sátrába és a helyett, hogy mindig sírnál, imádkozz Allahhoz, hogy vegye oltalmába fivéredet.

A fiatal leány lehajtott fejjel, ki-kötő zokogással lövette apja parancsát.

— Ez a szegény gyermek halálra sírja magát, mióta az angolok elvitték fivéred — fordult most Abu Mullah barátjához és bizalmasához, Omárhoz, ki mély gondolatokba merülve ült a széles bambusz-gyékényen.

olyan ő, mint egy letört virágszál, ki hitte volna, hogy ennyire szivere veszi a fivére sorsát.

— Feltem a gyermekemet — sóhajtott fel Abu Mullah — pedig ha a sors őt is elszórtaná melőlem, azt a csapást már nem tudnám elviselni.

Es Abu Mullah mégis el tudta viselni! Egy napon ugyanis azt jelentették neki, hogy Zulejma nyugatfelé elment a törzs táborából.

Az angolok második Gibraltárja, az adeni hadikikötő, ott fekszik Arabia legdélibb csucsan. A felhőig emelkedő kopár sziklacsoások, melyekről az útegek egész sorozata mered a néző fele, félelmetes benyomást keltenek. De ha az ej sötét fátólól ráborítja erre a kietlen tájra, akkor e félelmes szírték egy óriási várhoz hasonlítanak, mely mint egy mesebeli tündérkastély emelkedik ki a tenger sötét vizéből. Körülötte mint uszó bástyák himbálóznak a gyenge hullámvértesben a pámcsalos óriások, melyek közt a leg hatalmasabb a Malakár csatahája.

Lord Watterford parancsnok alig néhány pillanattal előtt hagyta el a hajókat és siető léptekkel halad a vizművek felé, melyek Aden legelhagyottabb részét képezik.

— Ne sirj édesem — folytatta a leány fejét gyöngéden vállához szorítva, hiszen belőlem a szeretet beszél, mikor megakarom óvni boldogságunkat a keservektől.

— Mar nem sírok Henry, de ugy-e azt megmondod még nekem, hogy igaz-e az, hogy a ti Istenetek a bünböcsémet Istenre. — Igaz, de miért kérded?

— Mert akkor ti boldog emberek vagytok. A mi Istenünk a hosszú Istene és eny felek Henry, hogy Allah haragja ismeretlen lesz velem szemben. Mert szörnű is az én bűnöm, megszoktam apától és követtem azt, aki rabszolgaságban tartja fivéremet.

— Zulejma — kiáltott fel haragosan a kapitány — megmondtam már, hogy fivéred nem rabszolga, szabad ember, mint bárki más, csak a város határat nem szabad elhagynia.

— Ne haragudj édesem — Zulejmára — kérlete a leány — nem akartalak megharagítani. De a múlt éjtel oly különös álmaim voltak. Kopersókat láttam, sokat egy tömegben és nekem azt mondták, hogy a kopersók szerencsétlenséget jelentenek.

— Oh Henry — folytatta kitérő zokogással, ha engem elszakítanak tőled és nem látthatnám mindennap arcodat, akkor én...

— Eddes szerelmek, hogy beszélhet egy ilyen okos gyermek szerencsétlenségről, csak azért, mert álmaiban kopersót látott.

— De én most is láttam — felelte megborzongva a leány — úgy vettem észre, hogy az utóbbi esteken egy sötét árny követ, mikor idejövök találkozásunk helyére.

— Gyermekem te beteg vagy — szólt részvétellel a kapitány — nezz körül, egy leket sem látni sehol.

pitány léptei elhangzottak, aztán még búcsuszókat intett utána és felé elhajlott sóhaj kíséretében hazafelé indult. Alig tett azonban néhány lépést, amikor egy vasmarok megragadta karját.

— Megállj te hiteghagyott leány — dörmögte egy nagyon ósmérs hang.

— Ozman — suttogta alig hallhatóan a leány és elajult fivére kezéi közt.

Mire magához tért, ott feküdt meköttözve egy számbak feneken. A számbak kormányával fivére és néhány szomáli neger állt, kik biztos kezekkel irányították vitorlásukat a nyit tenger felé.

Az Engadin törzs törvényt ült Zulejma felett. Testvére volt a vadló és apja a bírja. Az ítélet előrelátható volt, mert a ki oly szörnű bűnnel vétkezik, annak számára a korán nem ósmer kegyelmet.

Zivataros sötét éj volt, a mikor Zulejmát kivitték a vesztőhelyre. A választás énekeibe beleszólt a tenger moraja és a megmegyülő mennydörgésektől és a parthoz hajtott tengerhullámok óriási rohajtól remegni kezdett a föld. Egyszer aztán úgy tetszett Zulejmának, ki esendes megadással várta a szerartások véget, mintha egy sötét tömeg, mely szörnű harcot vív a haborgó hullámmokkal, lassan a parthoz közeledne. Szemei mintegy megvarázsolva tapadtak a lámpányra. Egy ezikköz vilámlan néhány pillanatra nappal világosságot terjesztett és akkor látta Zulejma, hogy a sötét tömeg egy hadihajó, melynek oldalára nagy aránybűttel van felírva e szó »Malabar.«

Lord Watterford Henry mindent megtett, hogy hajóját a parthoz közel hozhassa. Már-már sikerült törekve, midőn egyhangu dobszótl kísért zajos enek ütötte meg fület. Watterford kapitány nagyon jól ismerte e dal jelentőségét és egész testében remegni kezdett. — Késő! sóhajtott fel aztán, és ingadozó léptekkel cabinjébe ment.

mindenféle házkutatásokat tart és fegyverraktárak, valamint bombagyárak után kutat. Szakadatlanul történnek letartóztatások.

A forradalmárok fenyegetőznek.

Politikai körökben hirtelen jár, hogy a rendőrség a legutóbbi letartóztatások alkalmával megtalálta azt a tervet, amelyet a forradalmi párt a császár elfogatása céljából kidolgozott. A forradalmi bizottságok azzal dícsékesnek, hogy immár olyan hatalmas szervezet felett rendelkeznek, hogy a jelenlegi kormányrendszer proszkribált személyiségeinek kipusztítását többé semmi meg nem akadályozhatja.

A Daily Mail szeptemberi levelezője jelenti, hogy a Stolypin és Minn tábornok elleni merényletek olyan személynéket vittek végreh, kiket a moszkvai forradalmi bizottság a császár kiküldött. Ezek az emberek néhány órával a Stolypin merénylet előtt figyelmeztették a szeptemberi orvosi ambulanciát, hogy a delutini órákban nagyszámú hordágyra lesz szükség.

A részvét.

A péterhoi táborban ma Minn tábornok emlékeztető grámszó volt, amelyen a császár, Miklós nagyherceg, az általi fémelőségek és a gúndredek körülöttéltek részt. A lemelés holnap délután lesz. A Semenovsky-vezredez tegnap több névtelen levelet érkezett, amelyek azzal fenyegetnek, hogy a tábornok temetésének napján merényletnek lesznek alkövetni.

Petervár, aug. 28.

(Saját tudósítónktól.) Az özevgy amczárné magához kérte Stolypinét, elbe-szélte magának a merénylet részleteit és tudakozódott gyermekeinek állapotáról. Stolypinné egy kis általi gödör vitte Peterhofba.

Letartóztatások.

A miniszterelnök ellen követelt mérenylet óta 140 embert tartóztattak le, a kiket az a gyamu terhel, hogy részük volt a merénylenben. Az egyik forradalmárnál olyan feljegyzéseket találtak, amelyekből a rendőrség megállapította, hogy a forradalmi bizottság a kabinet összes tagjait ellen már a legközelebbi napokban merényletet akart elkövetni.

Katonák lázadásán.

London, aug. 28.

(Saját tudósítónktól.) A Standardnak telegrafailag Varsóból: A katonák zajos tüntetéseket rendeztek tisztük ellen, akik híresztelték, hogy a zsidók inspirálják a gyilkos merényleteket. A tisztik beszédeket intéztek a csapatokhoz és felszólították, hogy rendezzenek programot.

Odezza, aug. 28.

(Saját tudósítónktól.) Tiflisben nagy katonai összejövetelt rendeztek fel, a melybe több tiszt be volt keverve. Két tábornok is súlyosan kompromittálva van.

— Jó, ámde nem könnyű dolog a kótméleket áthágni, mint a tojason, ugy kell járni az embernek, egy botlás a szakadéknál és örök vége lenne futásomnak.

— Tegyérvényesnek rajzoltam az utat. — Azután eléri a fahídat. — Igen, ezt azután jobbra követem, amíg a szabadba érek és magam alatt látom a folyót. Innen aztán a dombon át a másik partra kell menni, hogy ezt azután miként viszem véghez, nem tudom.

— Ez éppen a kényes pont. A illető helyen nem lehet átmenni s az erős áram miatt a csónak sem vihet át. Jókora utat kell megtenni a part mentén, amíg a hidhoz ér az ember. Most átjárást keresni a folyó számtalan kanyargásánál, időpazarlást jelentene. Meg akarom mutatni a folyónak a folyás irányát s a papíron. Nézze csak körülbelül így — most úgy, ahogy elképzelhetlét magának az egészét. Itt azután a hidon van már.

— Akkor már előttem az országot és a kis kobányai állomást, mondta Hickory, kezbe véve a tüköletes vázlatot. Elgondolkodott.

— Tudja, Byrd — folytatta, rövid idő múlva — rendkívül valószínűtlennek tartom, hogy Manzell ezt a nagy ívet megtette volna — ő valószínűleg tud olyan utat az erdőben, melyen jókora darab megtakarítható.

Véres utcai harcok.

London, aug. 28.

(Saját tudósítónktól.) Odezzából jelentik, hogy ott nagy munkásszavargások törték ki, amelyeket még nem sikerült elnyomni. Tizenöt ezer munkás tüntetett. A rendőrség és katonaság kivonult s megütözték a tüntetőket. Véres utcai harcok keletkeztek. A csapatok több sortűzre adtak, 81 munkás meghalt, 250 megsebesült. A katonaság részben tizen estek el.

Kilépés a kabinetből.

Petervár, aug. 28.

(Saját tudósítónktól.) A Birsevilla Wjedomosti közli, hogy Kokovcev pénzügyminiszter és Schwabebach birodalmi ellenőr, akik konzervatív hírlapnál, legközelebb ki fognak lépni a Stolypin-kabinetből. A többi miniszter és elsősorban Wassilivskov herceg seregeli a liberális reformokat, mert nincs más mód arra, hogy a helyzet javuljon.

UJDONSÁGOK.

József főherceg Berlinben. József főherceg ma este 6 óra 55 perckor Koller Viktor vezérnagy, gróf Bathányi Béla zászados, szolgálattelve kamaras és Mares Zdenko udvari utazási pénztáros kíséretében Berlinbe utazott, hogy a királyi képviselőkhöz részt vegyen a német trónörökös elváltatásának kérdésében. Tudvalólag Ferenc József császár és király az angol, a svéd és az orosz királyval együtt kereseltatja az újszülött herceget, mint a hogy magának a trónörökösnek is keresztelje.

Gróf Apponyi és a Corda Frater. Gróf Apponyi Albert közoktatási miniszter a következő levelet írta Dr. Zsembery Istvánhoz, a Corda Frater nemzetközi diákszövetség elnökéhez.

Tisztelt Elnök ur! Midőn ifjú barátaim a marsellai közgyűlésre való elutazásuk alkalmából melegen üdvözöltek, szívből kívánom, hogy működésük, ugy mint eddig, ugy most is az ifjúság ügyének előnyére és édes hazánk dicsőségére szolgáljon. Isten veükkel! Igaz rokonszenvvel: Apponyi Albert s. k.

Gróf Hadik államtitkár a rendőrségen. Gróf Hadik János belügyminiszteri államtitkár ma délelőtt megsejmelte a tolnóczkázai, azután a főkapitányságon tett látogatást. Itt főkereszte Boda Dezső főkapitányt, a kinek kíséretében megsejmelte a büntető és közigazgatási osztályt. Az államtitkár körülbelül másfél óra hosszágú időzött a rendőrségi épületben és a legtöbb esetben elismerését fejezte ki a tapasztalatok miatt.

Mérenylő férfi. Gufi Andras 36 éves napzámos tegnap a Lajos-utca 171. szám alatti lakásán öszeresztelt a feleségével. A czi-vodas hevében Gufi felkapott egy nagy konyhakést és az asszony jobb oldalába szúrta. A súlyosan sebesült asszonyt a mentők az irtalmakórházba szállították.

Angol flotta Flumében. Ma déli egy órák — mint Fiuméből jelentik — gróf Nako Sander kormányzó a kormányzószági palotában az angol flotta tisztkara tiszteletere villáreggelit adott, a melyre megváltak hiva Barcsford tengeragy, Brydemann ellentengeragy, vezérkari főnök, a hajóparancsnokok, továbbá gróf Wickenburg, miniszteri tanácsos, gróf

Hoyos Ede, Fáber angol konzul a feleségével és leányával, végül Sueter angol kapitány a feleségével. Delután három órák dr. Vio Ferezcsümei polgármester a reprezentazsa nevében meghívta az angol flotta tisztkarát setahajózáásra. A tisztkarok közül meg voltak hiva a kormányzó, továbbá a katonai és polgári hatóságok fejeleit. A kormányzó pont két órák érkezett meg, gróf Wickenburg miniszteri tanácsos kíséretében. A hajónak a főbőcczén az angolok tiszteletere angol lobogó lengett, az első árbócczón a magyar nemzeti lobogó, a hajó orrán levő zászlórudon pedig Fiume város lobogója. A hajó megkerülte a kikötő előtt horgonyozt, hajórajt és mikor a Bulwark hadihajóhoz érkezett, a város zenekar az angol himnusz játszotta. Ezután tovább mentek Grkvenica felé. A setahajózásról, amelyen az előkelőségeken kívül a városi tanács tagjai is hivatalosak voltak, kilenc órák tértek vissza. Este nyolc óráig kezdve a villamos fényábrán uszó Adamich téren a Bulwark hajó zenekara hangversenyt rendezett, melyet óriási közönség halgatott meg nagy érdeklődéssel. A zenekar a Himnusszal kezdte meg a műsort, melyet lelkes tapsal és éljenzessel fogadtak, ugyszintén az ezt követő Szózatot és az angol himnusz is. Ezután a vendégek gróf Nako kormányzó estélyen vettek részt. A kormányzó palota délszaki növényekkel díszített kempészorokában az érkező vendégeket gróf Nako Sander és neje, Lipthay Eszter baróné, személyesen fogadták. Az estélyre az angol flotta egész tisztkara hivatalos volt s már tíz órák megtértek a terekre a katonai és polgári vendégekkel. A parkban Berkes Béla zenekara játszott, a fehér terebben pedig Geier Stefi hegedűművész és Dintel Oszkar zongoraművész szószózkodtatták a társaságot. Hangverseny után a márványteremben, melyet déli növényekkel gyönyörű díszítettek fel, — több száz teriéri lakoma volt.

Üj prepostok. A király Vágas András tennsári labori lelkésznek a Szent Anzláról nevezett lelkézüi ezmezes prepostját, Wjeha Páter elsőbűni esperes-plébanusát, pedig a Keresztelő Szent Jánosról nevezett szőlai ezmezes prepostját adományozta.

Gyorsírók a minisztereknél. A Budapesti Egyetemi Gyorsíró Egyesület, mely egyike a legnagyobb ifjúsági egyleteknek, a tanév megnyitása után érlely akciózt fog műdatni a célból, hogy a gyorsírók érdekei a polgári perrendtartás revizója alkalmával kellé megállyására találjanak. Az egyesület vezetősége e célból küldöttséget fog megzenstani Polányi Géza igazságügyminiszterhez és Günther Antal igazságügyi államtitkárhoz, a ki maga is országgyűlési gyorsíró volt. Ugyancsak küldöttségek fogják felkérni gróf Apponyi Albert vállás- és közoktatási minisztert, hogy tekintve az egyesület nagy kultúrmisszióját, állandósítsa az egyesületnek nyújtott évi 400 korona állami-segélyt. Kérni fogja az egyesület a kultuszminisztertől, hogy a két egész öszeget állandó telketként állítsa be a miniszterium költségvetésébe.

Rendőrségi gyorsírók ügyében az egyesület vezetősége emlékiratot dolgoz ki, melyet Boda Dezső főkapitánynak fognak átnyújtani. A memorandum feltárja azokat a vizsás állapotokat, melyek gyorsírók szempontból a budapesti rendőrségnél uralkodnak, hogy tudniillik a rendőrség számára olyan egyének készítenek hivatalos gyorsírói feljegyzéseket, kik gyorsírói képességükről szakértői bizottság előtt bizonyították sőt nem teltek és megbízhatóság szempontjából igen sok kifogásról valót hagynak lemm. A rendőrségi hivatalos gyorsírók szerepe pedig azért bir igen nagy fontossággal, mert a bíróság gyakran egyedül a rendőrségi hivatalos gyorsírói feljegyzéseire alapozza hozza meg ítélelt.

Egy miniszter balensete. Dr. Korytowski osztrák pénzügyminiszter, aki a Semmering-

— Jó, ámde nem könnyű dolog a kótméleket áthágni, mint a tojason, ugy kell járni az embernek, egy botlás a szakadéknál és örök vége lenne futásomnak.

— Tegyérvényesnek rajzoltam az utat. — Azután eléri a fahídat.

— Igen, ezt azután jobbra követem, amíg a szabadba érek és magam alatt látom a folyót. Innen aztán a dombon át a másik partra kell menni, hogy ezt azután miként viszem véghez, nem tudom.

— Ez éppen a kényes pont. A illető helyen nem lehet átmenni s az erős áram miatt a csónak sem vihet át. Jókora utat kell megtenni a part mentén, amíg a hidhoz ér az ember. Most átjárást keresni a folyó számtalan kanyargásánál, időpazarlást jelentene. Meg akarom mutatni a folyónak a folyás irányát s a papíron. Nézze csak körülbelül így — most úgy, ahogy elképzelhetlét magának az egészét. Itt azután a hidon van már.

— Akkor már előttem az országot és a kis kobányai állomást, mondta Hickory, kezbe véve a tüköletes vázlatot. Elgondolkodott.

— Tudja, Byrd — folytatta, rövid idő múlva — rendkívül valószínűtlennek tartom, hogy Manzell ezt a nagy ívet megtette volna — ő valószínűleg tud olyan utat az erdőben, melyen jókora darab megtakarítható.

— Ezt allig hiszem. Talán emlékszik még, hogy Orkut a vasuti ornél érdeklődött, hogy Manzell hogy nézett ki, amikor az állomáshoz érkezett. Verejékes volt és gyenge, de a ruhája sem rongyos sem pedig masztatos nem volt. Már pedig akár balca, akár jobbra tér el az ember az erdei ösvényről, terdig kénytelen a pocsolában gázolni, vagy pedig rongyokban marad ruhája a vad bőzők harmat között. Tehát Manzell okvetlenül az erdei uton maradt.

— Lehet, hogy igaza van. Holnap magam akarok meggyőződni, hogy mi érhető el a gyorsasággal.

— A gyorsaság egyedül nem fog használni — jelentette ki Byrd — szerencsének

gen nyaral, ma — mint Bécsből jelentik — kirándulást tett Adlitzra. Estefélé a sötét-legendát az utról, egy meredek hely-lyen elcsúszott és megsérlette a lábát. A rándulás miatt csak nagy erőfeszítéssel volt képes tovább menni, míg megtalálta az utat és szállására ért. Néhány napig kénytelen lesz ágyban maradni, de állapota nem súlyos.

A gyulai 48-as kör elégtétele. A gyulai negyvennyolczas kör most megtartott közgyűlésén, mint nekünk jelentik, teljes elégtételt szolgáltattat dr. Berényi Arminnak az őt ért hírlapi gyanasításokkal szemben.

Magyar-cseh barátság. Dr. Kovacs Ernő magyar országgyűlési képviselő, a függetlenség párt tagja, mint a Narodni Listi írja, néhány nap előtt Prágába érkezett, hogy keresse az érintkezést a magyarok és a csehek között s a helyszínen tanulmányozza a viszonyokat. Prágából Reichenbergba utazott az ottani nemzetiégi viszonyokat tanulmányozandó. Az ottani cseh párt vezetőinek, dr. Samanek-nak társaságában ellátogatott a cseh Besedaba s a reichenbergi csehek gyűlésén is megjelent. Kovacs képviselő lenyelve beszédet mondott a pangermanizmus ellen s a csehekkel biztositotta a magyar függetlenség párt rokonszenvéről. Gyűlés után lakoma volt Kovacs tiszteletere s a magyar képviselő is felköszöntö mondot, beszédet ezekkel a szavakkal végeztem: Éljenek a csehek! Éljen a független cseh állam! A Hlas Naroda ebből az alkalomból fölveti azt az eszmét, hogy a prágai cseh egyeleten tanszékelt kellene állítani a magyar nyelveknek és a cseh kereskedelmi iskolákon kötelezően tanílandó a magyar nyelvet.

Fazekas Agost innepelése. Leikes, szép ünnepe sáthelye volt ma Pestmegye székfaluza. Fazekas Agoston aispánt testületileg kereste fel a megye központi tisztkara, hogy nevenapja alkalmából üdvözölje. Szabo Géza főjegyző hatatos beszédben tolnacsóította azokat az emlékeket, melyeket a tiszviselők az aispán személtre iránt táplálnak; kiemelte az aispánnak az alkotmány védelmében kifejtett érdias magatartását, mellyel egyéniségé örök időkre követereztől példátul fog állani nemcsak Pest vármegyében, de az egész országban. Az üdvözlésre Fazekas aispán meghatottan válaszolt. Kijelentette, hogy mint a multban, ugy a jövőben is az alkotmány szentégre az, mely irányítani fogja, a tisztkar minden egyes tagja támogatni fogja, soha többre nem lesz a vármegye oly merész támadásoknak kitéve, melyekkel csak az uncut kellett megküzdönie. A lelkes eljenzessel fogadtat beszéd után Fazekas gazdag lakomára hivta meg tiszviselötársait, amelyek lojaltan szünetlen övézőikkal halmozták el a népszeri aispánt.

A biróhs huga. Megirtuk, hogy a napokan egy szellemes asszonyt tartóztattak le, aki Ranapolla biróhs unoka-hugának adta ki magát. Eről a széliháms aszonnyról most a következő érdekes dolgok kerültek napnyire: Valódi neve Eszperio Flomela s egy volta de pompeji papnak a nővere. Masfél év előtt érkezett Napoli-ba s egy gyarus házban szállt meg, hol gyakrabban éntkezett a camorra tagjával. Egy ízben haldoklás jelenetet rendezett, feltette a habóti szomszóséget az ártán kintrot az aghból s hangosan hirdette, hogy a Szt. Maria csodát tett vele, be-széllel hozza s ő meggyözynt a szarától. A habóns tömeg hitt e beszédnek s a furfangos Flomela köztisztelt tárgya lett, elhalmoztak elökelő ajándélevelekkel, melyekkel ő aztán a legkörmönfontabb csaliásokat vitte véghez. A rosszani püspöktől 7000 lírát, a toskáni prioriól 12 000 lírát s Antonelli grófnóól ennél is nagyobb összeget eszt ki. Ez utóbból eszalt nagy esemő ekszert is az ki, a mesevel, hogy Margherita özevgy királynét kell meglátogatni. A pádua, rendőrség, hó szintén van meg esztáimni valója. Venezia márkisnőek, megállapította, hogy valamikor Komorna volt. Most a nápolyi törvénysek foglázásán értek.

Leelőzve félonyegetett kritikns. Sarosi Andor barónissza, az Andorfi Peter szantárszultának egyik tagja. Kaposváron az utóán megtámadta Gondor Ferenc hírlapírat, a Somogyvármegyei szüi kritiknsát és állítólag leelőzve félonyegette. A hírlapíró érlely fellépése akadályozta meg, hogy Sarosi Andor nem váltotta be veszelési ígérteit és így Gondórnak semmi bntódása nem lett. A megtámadott hírlapíró cletveszelily fenyegetés miatt följelentette a szíveszt.

A magyar bányászok Abrudbanyán. A zalnai országos bányászati és kohászati kongresszus tagjai gróf Telegy Géza elnök vezetése mellett tegnap este meglátogatták Abrudbanyát, melynek közönsége a vendégek ismert vendégkezéreltetel fogadta. A polgármester hegelyege lojaltan Molnar rendőrkapitány fogadta az érkező vendégeket, kiknek tiszteletere a Detonata-szállóban 200 teriéri banket volt, melyet táncszölamon követett. A kongresszus tagok ma reggel Gura-Rosha mentek a királyi zudák, oman Verespatakra a 12 apostol-banya és a világhíru detonata meglátésére, ahonnan visszatérnek Zalánára.

Nagy tüz Eberhardon. Eberhard községben ma este harmarcz ház és tómerdek banya logett. A tüzvészben gróf Apponyi Albert közoktatási miniszter kastelya is tüzet fogott, de meg idejekorán sikerült elol-tonni s megmenteni.

A varázsvessző. Carolat János herceget a minap meghívták a német császári pártoz Wilhelmshöhe-re. A herceg felolvását tartott a varázsvesszőről, aztán a császárné pénzt rejtett el és Carolat herceg a varázsvesszővel megtalálta. A császári pár leánya, Viktoria Luiza hercegnő egy gyémánt tüt dugott el és a herceg azt is megtalálta. Ekkor a császár kíséretével és

Carolat herceggel a parkba ment és vizet, forr kerestek. Egy helyen a herceg találta is egy forrást s a császár nagy érdeklődéssel nézte, s mint Carolat herceg a varázsvesszővel megállapította a forrás folyásának irányát. Ebből után a császár a társasággal megint kiment a parkba és a herceg megint talált egy ásványvíz-forrást. A császári pár is próbált forrást keresni a varázsvesszővel, de nem talált. Vilmos császár megjegyezte környezetének, hogy jó volna, ha a varázsvessző ismerete általános lenne, sok szép dolgot lehetne azzal csinálni.

Beiratás a kecskeméti kereskedelmi tanintézetbe. A kecskeméti kereskedelmi tanintézetbe e hó végéig lehet beiratkozni. A felvételi vizsgát szeptember 9-én tartják, a tansz kezdete szeptember 10-én, a szeptemberi képzéső vizsgák pedig 20—21-én lesznek. Az intézet ez idő szerint három állás anonnál betöltésére hivja fel végzett tanítványai figyelmét.

A trónörökös Trörkörországban. Konstantinápolyból táviratozzák: A szultan legutóbbi bejegyzése alkalmával a trónörökös rendjének megváltoztatására vonatkozó óhajok, valamint az erre a tárgyra vonatkozó fejtegetések tárgyaiban konstatálják, hogy a szeniorátusnak már mint egy három évszázad óta teljes érvény van az emzán uralkodó családban és a török alkotmány 1876. évi 3 szakasza mint szokásjog elismeri. A trónörökös rendjének megváltoztatására vonatkozó híreket csakis kísérletekben terjesztik, hogy megtudják, milyen a határuk. Azt a hirt, mintha a nagyvezír, a sejk-uzulám, vagy a többi miniszterek egyik vagy másik trónörökös mellett foglalkat volna állást, az illeto herceg személyes hívei terjesztik. Mindenestre bizonyos, hogy a kérdés török körökben élesen tárgyalják. Valószínű, hogy az inrikák már meg is kezdődtek, hivatalos körök azonban kijelentik, hogy a trónörökös rendjének megváltoztatását nem tervezik és nem is kerül szóba.

A kit nem örízenek. Egy uralkodórol van szó, akinek neve gyöngéd mosolyt csalt bekés újságolóvas polgárók ajkára, de talán meg a legvadabb anarchista kezét sem szorítja ököibe. Egy uralkodórol, akit nem örízenek, mert műmesenek ellenségei — így velük — meg az uralkodók hívatás ellenségei között sem. Egy uralkodórol, akinek legsajátabb emberi dolga it ama bizonyos gyöngéd mosolyfaj figyeltük mindig, akinek trónháttarozó anyasága cle sosem politikus, hanem mindig csak emberi érdeklődéssel nézünk. Mert Vilhárol van szó, a hollandusok asszonyi uralkodórárol, akírol országának lapjai konstatalják most, mikor Europa dicszástáellenes mozgalmakról for és a bombák a trónok díszlő tartozékaiya lettek, hogy nagyon lílányos örízeten részesül. Az adatok igen patriarkális viszonyokra kilytágtanak. A Het Looban levő nyári válságát nappal két rendőr őrzi, mint kapus, meg a park őrre. Liszaka csak egy ójeji őr vigyáz mindenre, lampással és karddal, a mely a vaterioi csatlótteről került. Mivel az ójeji őr egész nap a mezőn meg az erdőn dolgozik, estére elfárad, s nem lehet rá bízagudni, hogy az éjszakai átalanásza. Ugy sem zavarja senki, mert a kastélyt körülvevő mezőt olyan sűrű sötétség borítja, hogy lampás nélkül a rossz szándéku ember meg se tudna közleiteni a házra. Nem öríz sokanál jobban a hági palotát sem. A kert hatalmas fátán könnyen be lehet mászni, s a szomszédos szőlőlől a királyi pár szóbatiba is beúszhat az ember.

A déli vasut munkássainak értekezlete. A Jozsef főherceg-szálló nyármegében két napon át értekezletet tartottak a déli vasut magyarországi vonalainak az alkalmazottai. Az értekezletet a Vasuti Munkások Országos szövetsége hívta össze. Az értekezleten az osztrák vasuti szövetséget és a déli vasuti alkalmazottakat Veigl Rudolf bécsi főtitkár képviselte. A gyűlésen képviselöve voltak a szekerjezárvári, nagykanizsai, szombathelyi, jellei, esaktornyai, stófoki, budai, páztlói, zagrebui, soproni, és szíeszi állomások munkásai. Elnökséi Bors Ferenczet (Szekerjezárvár), Humbold Györgyöt és Stark Ildst választották meg. Jegyzék listék Hartman István (Budai), Norák Ernő (Csaktornyai) és Somogyi Pál (Lelle).

A napirend első pontját Garvenka Miklós foglalta, amire az országos értekezlet ki-mo-lyozta, hogy a déli vasuti munkások a Vasuti Munkások Országos Szövetségéhez. Bemutatta az általa kidolgozott emlékiratot, a mely a déli vasuti munkások és alkalmazottak helyének javítását eszölözza. Az emlékiratban főbűk között azt kéri, hogy egy év után a déli vasut minden munkást állandóssá tegyék; ismerte el a munkás-választmány intézményét és ezzel kapcsolatban a fejelemi bíróságot; létesítsen nyárbérentárt és adjon a déli vasut munkássainak hetenkint egy szünet napot, évenkint pedig bizonyos szabadságot. Kernek továbbá egészségügyi rendszabályokat, a munkaidő szabályozását és huszszázalekos béremelést. A napirend 250 kiküldöt közül az értekezleten igaz sokan szöllakék föl nygy, hogy a tanácskozás második nap délelőtt az értekezlet megrszakítással folyt. Az értekezlet végül hozzász és beható vita usza előtagdta a Farkas Istor által kidolgozott emlékiratot. Azután megvitatta alá került a szöglálti agak különleges sereleme. Az országos értekezlet megbizta a Vasuti Munkások Országos Szövetségét, hogy a kidolgozott emlékiratot a déli vasuti igazgatóságának adja át.

Kifosztott ékezerész kirakat. Hoffmann Andras, ékezerész, a kinek a Kerospit-ut 6. szám alatt van az üzlete, tegnap delúnt észrevette, hogy a kirakalából, amelynek ajtaját alkalmazottai nyitva felegették, eltűnt egy állvány, amelyen tíz darab 3000 koronát érvö különböző drágák volt. Azt hiszik, hogy a lopást egy tíz éves leányka követte el, aki az anyjával az üzletben is járt és a kirakat körül feltűnően ácsorgott. A rendőrség nyomozza az eltűnt tolvjakat.

— Megírtuk, hogy a napokan egy szellemes asszonyt tartóztattak le, aki Ranapolla biróhs unoka-hugának adta ki magát. Eről a széliháms aszonnyról most a következő érdekes dolgok kerültek napnyire: Valódi neve Eszperio Flomela s egy volta de pompeji papnak a nővere. Masfél év előtt érkezett Napoli-ba s egy gyarus házban szállt meg, hol gyakrabban éntkezett a camorra tagjával. Egy ízben haldoklás jelenetet rendezett, feltette a habóti szomszóséget az ártán kintrot az aghból s hangosan hirdette, hogy a Szt. Maria csodát tett vele, be-széllel hozza s ő meggyözynt a szarától. A habóns tömeg hitt e beszédnek s a furfangos Flomela köztisztelt tárgya lett, elhalmoztak elökelő ajándélevelekkel, melyekkel ő aztán a legkörmönfontabb csaliásokat vitte véghez. A rosszani püspöktől 7000 lírát, a toskáni prioriól 12 000 lírát s Antonelli grófnóól ennél is nagyobb összeget eszt ki. Ez utóbból eszalt nagy esemő ekszert is az ki, a mesevel, hogy Margherita özevgy királynét kell meglátogatni. A pádua, rendőrség, hó szintén van meg esztáimni valója. Venezia márkisnőek, megállapította, hogy valamikor Komorna volt. Most a nápolyi törvénysek foglázásán értek.

Leelőzve félonyegetett kritikns. Sarosi Andor barónissza, az Andorfi Peter szantárszultának egyik tagja. Kaposváron az utóán megtámadta Gondor Ferenc hírlapírat, a Somogyvármegyei szüi kritiknsát és állítólag leelőzve félonyegette. A hírlapíró érlely fellépése akadályozta meg, hogy Sarosi Andor nem váltotta be veszelési ígérteit és így Gondórnak semmi bntódása nem lett. A megtámadott hírlapíró cletveszelily fenyegetés miatt följelentette a szíveszt.

